

Zelo mehko se ne da skoraj nič več **povedati**

VESNA PERNARČIČ, letošnja žlahtna komedijantka

METKA PIRC

Za komedijante radi pravijo, da sami po sebi niso zelo smešni ljudje, a za Vesno Pernarčič to ne velja. Na splošno se rada šali, na vsako stvar skuša pogledati duhovito in s pozitivnim predznakom. Tudi ko je v družbi, kar sama zaide v vlogo, ko zbrane kdaj pozabava. Zato niti ni tako presenetljivo, da je članica Prešernovega gledališča Kranj že tretjič na celjskih Dnevih komedije postala žlahtna komedijantka. Pred tem je nagrado dobila v predstavi Nora, nora in Bil je Škerjanec.

"Igralka je na omejenem scen-skem prostoru postopoma razkrivala čustvene plasti Emmi Rothner od igre virtualnega dopisovanja do vznemirjenosti in skoraj tragične osamljenosti ter odpovedi z odlično kontroliranimi humornimi toni, izbruhi in v bistvu s komičnimi sredstvi izrazila eksistencialno stisko sodobne žene. Iz že omenjenega omejenega prostora je igralkina prezenca napolnila in dosegla ne le ves oder, ampak tudi avditorij," pa je o njenem tokratnem dosežku zapisala žirija letošnjih Dnevov komedije.

Tokrat ste navdušili v vlogi Emme Rothner v romantični drami Proti severnemu vetru, dramatisaciji romana Daniela Glattauerja v sodelovanju kranjskega in ptujskega gledališča. Je letošnja "žlahtna komedijantka" kaj drugačna od prejšnjih dveh? "Predvsem je to veliko presenečenje. Že ko sem drugič dobila, sem bila presenečena, sedaj pa sploh, saj nisem računala na to možnost."

Uspelo je, kljub temu da igrate vlogo, ki sama po sebi ni ravno smešna?

"Če mene vprašate, se mi predstava niti ne zdi komedija. So pa tudi duhovitosti znotraj teksta in je romantična komedija. Moja vloga ni komična, sem pa izrabila duhovitost znotraj teksta, kolikor je možno. Mogoče jih je to tudi prepričalo."

Vaša Emma Rothner je osamljena, pokonci jo drži komunikacija preko spleta. Verjetno je to vsakdanjik marsikatere sodobne ženske, kaj pravite?

"Ja, lahko se bodo poistovetile s tem, veliko komunikacije danes je prek telefonov in računalnikov. Posebej mladim je ta lik blizu."

Kako je bilo na letošnjih Dnevih komedije v Celju, glede na to, da ste stara znanka?

"Vedno je fino, nisem pa zadovoljna z reakcijo države na Dneve komedije. Mislim, da je absurd, kar se očita festivalu, da predstave niso dovolj dobre. Selektorica Tatjana Doma izbira najboljše od vseh gledališč, tudi od vseh profesional-

nih. Špas teater je eden redkih, ki se je postavil ob bok profesionalnim gledališčem in vedno dela s profesionalci. V Celju gre za najboljše komedije z najboljšimi režiserji in igralci v Sloveniji in ne vem, kje najdejo drugačne argumente."

Veljate za izvrstno komedijantko. Se v komediji najbolje počutite?
"Začela sem s komedijo. Blizu mi je in dobro se znajdem znotraj nje. Najbolj so me začeli uporabljati v tem žanru in imam ga zelo rada, ljub mi je. Ni pa najljubši, saj rada igram vse zvrsti."

Kaj dela po vašem mnenju komedijanta res dobrega?

"To, da tudi igralec v svojih sredstvih ne sme predaleč. Recimo z grimasami ali da poskuša kaj več narediti, kot ponuja tekst. Pomembno je, da lahko igralec brez tega naredi vlogo duhovito, smešno."

Za igralke je to kar težek poklic, ni pravega ritma življenja in delovnega časa, dela se zjutraj in zvečer. Kako vi to doživljate?

"To je zelo težka stvar. Tudi sama imam dva otroka in to je ena izmed slabših stvari pri tem poklicu sedaj, ko imam otroke. Zvečer me večinoma ni doma, sem na predstavah, tudi vmes delam na radiu, tu so še sinhronizacije risank. Včasih se zgodi, da cel dan ne vidim otrok. Ja, naše delo je težko, a je nekaj, s čimer se moramo sprijazniti, ko se odločimo za družino. Potruditi se je treba, da nimam slabe vesti zaradi tega, čeprav se temu ne da uiti. Marsikdo je že rekel, da igralke ne bi smele imeti otrok, da se lahko popolnoma posvetijo teatru, in to se mi zdi grozljivo. Tako otrok kot gledališče te vzameta celega in treba je najti pravo mero, ne da bi eno ali drugo trpelo."

Gledamo vas v filmih, nadaljevanjih, kako pomembno je za vas gledališče?

"To je prva stvar, še vedno, in tako bo tudi ostalo. Gledališče je moja prva ljubezen. Težko rečem, zakaj, a dober je občutek, ko stojiš na odru. Tam veš, da obvladuješ publiko, ki te gleda in čaka na tvoj dih, na to, da boš nekaj rekel. Lahko se izrazim v različnih vlogah in potešim svoje skrite želje, kjer lahko sproščam svojo jezo, veselje, vse gre skozi igro. Velikokrat rečemo, da se igralci čistimo na odru. Nepozaben je občutek, ko veš, da si na odru, da te gledajo in da lahko nekaj daš ljudem in jim s tem nekaj poveš."

Kaj jim poveste v tem času?

"Kar težko je govoriti. Če želimo res kaj sporočiti, je ponavadi kdo šokiran, zelo mehko se ne da skoraj nič več povedati. Politična situacija ni zelo naklonjena kultu-

“

Dober je občutek, ko stojiš na odru. Tam veš, da obvladuješ publiko, ki te gleda in čaka na tvoj dih, na to, da boš nekaj rekel.

”

ri, čeprav se ne želim spuščati v to. Mislim, da bodo kmalu ugotovili, da narod brez kulture ni narod.”

Kako bo to vplivalo na razvoj gledališč? V Evropi so se že pojavili trendi, kjer manjša gledališča propadajo.

“Sploh ne vem, kam bomo šli. Vsi smo v nekem statusu quo, čakamo, kaj se bo zgodilo, ali bo politika res tako divja, da bo povsem zanemarila kulturo, da se bomo morali skrivati po raznih temnicah in kotih, da bomo lahko povedali svoje in ohranili identiteto slovenstva.”

Se to kako odraža v reakcijah publike?

“V reakcijah ne, v številu pa ja. Ljudje si ne morejo več privoščiti gledališča in tudi gledališče samo si več ne more privoščiti pravega gledališča. Ljudje imajo radi velike scene, lepe kostume. Proračun gledališč je država tako oklestila, da delajo samo še iz ostankov scen, se pravi z malimi scenami, z manj gosti, teksti so za manj ljudi. Gledalci si želijo blišča in čara gledališča, čeprav so lahko predstave tudi z malimi scenami ravno tako dobre.”

(Robert Balen)

Kaj vse delate hkrati, ta trenutek?

“Tekočih imam sedem predstav, delam sinhronizacije risank, toliko jih je, da jih sploh ne morem naštetih. V vsaki drugi na RTV Slovenija sem. (smeh) Trenutno delamo v tednu slovenske drame, potem me čaka nov študij predstave. Letos jih imamo zelo veliko, zaradi Limonade Slovenice in Revizorja, ki sta oba v maturitetnem programu, zato veliko igramo za šole.”

Gasilec Samo je bila ena izmed vaših prvih risank, kako ste zašli v to?

“Že v prvem razredu osnovne šole sem začela delati na radiu. Tam sem delala vse do srednje šole, ko sem prvič dobila vlogo v risanki. S tem sem začela in kar nadaljevala, ko sem šla na akademijo.”

Veliko gledalcev se vas spomni iz priljubljene serije Lepo je biti sosed.

“Šest sezon je trajala, bilo je kar naporno. Snemanja so bila ob vikendih od šestih zjutraj do sedmih zvečer, poleg gledališča. Ekipa je bila fina, zelo smo se zabavali in to bo ostalo v zelo lepem spominu. Bi še kdaj.” •

